

DOCUMENT 1

ANNEX

Informe sobre el grau de protecció de la riera d'Arbúcies, al T.M. Sant Feliu de Buixalleu

La riera d'Arbúcies al seu pas pel municipi de Sant Feliu de Buixalleu, és un espai natural de gran valor que té el més alt grau de protecció per la normativa municipal, sectorial, comunitària i internacional. Inclòs dins la Xarxa Natura 2000, Zona Especial de Conservació (ZEC), espai inclòs dins el Pla d'Espais d'interès Natural (PEIN) *Riera d'Arbúcies i del Massís del Montseny*, i Espai Natural de Protecció Especial, *Reserva Natural Parcial de la Riera d'Arbúcies*.

Les Normes Subsidiàries de Sant Feliu de Buixalleu, classifiquen la riera d'Arbúcies amb el més alt grau de protecció, com a "*Sòl No urbanitzable, protecció de llocs d'interès*" i alhora zona de "*Protecció Riera d'Arbúcies, PEIN*".

La coberta vegetal de la riera d'Arbúcies al municipi de Sant Feliu de Buixalleu, té un gran interès ecològic i paisatgístic, amb una abundosa i esponerosa vegetació de ribera, representada per formacions arbòries i arbustives de ribera presents al domini de la terra baixa mediterrània en un estat de conservació únic a tot Catalunya, amb comunitats vegetals conformades per **salzedes** (*Salicion trairndrea-fragilis*), **omedes** (*Ulmelum minoris*), **freixenedes** de fulla gran i sobretot **vernedes** (*Alno-Padion*) que és la vegetació pròpia de les ribes de la riera d'Arbúcies.

La **vernedes** i altres boscos de ribera afins (*Alno-Padion*) és l'hàbitat predominant i és la vegetació pròpia de les ribes d'aquesta riera, d'especial interès comunitari inclòs dins l'*Annex I* de la Directiva hàbitats 92/43/CEE de la Unió Europea, amb la categoria de **prioritari** (HIC 91E0), per la qual cosa garantir-ne la seva conservació comporta una responsabilitat especial per l'administració.

Cal remarcar la gran vulnerabilitat d'aquestes comunitats vegetals ripàries autòctones, els quals presenten petites plantes anuals de gran interès botànic i paisatgístic, i que la seva tala, poda o desaparició comporta un greu error i un delictes ambiental. Segons la guia tècnica per actuacions en riberes, publicada per l'Agència Catalana de l'Aigua (desembre 2008):

“Qualsevol intervenció s'ha de fonamentar, en la mesura que sigui possible, en un reforçament de la vegetació autòctona de ribera existent, mai en una destrucció o substitució”.

Segons el Departament de Territori i Sostenibilitat, la riera d'Arbúcies és un dels sistemes humits d'aigües corrents i estancades faunísticament més ric i divers del conjunt Montseny-Montnegre, a més, esdevé un dels cursos fluvials en més bon estat de conservació dels sistemes naturals de Catalunya, en un entorn agroforestal, amb gran atractiu paisatgístic i turístic.

Des del punt de vista de la fauna íctica, conté diversos elements mediterranis d'origen europeu, amb presència de gran diversitat d'espècies de fauna de gran interès com la **truita** (*Salmo trutta*), l'**anguila** (*Anguilla anguilla*), el barb comú (*Barbus graellsii*), la madrilla (*Chondrostoma toxostoma*), la bagra (*Leuciscus cephalus*) i la **llúdriga** (*Lutra lutra*), amb una bona població gràcies al bon estat de conservació de la cobertura vegetal dels riberals i de les aigües de molta qualitat que permeten la seva presència.

L'hàbitat preferit de la llúdriga està situat precisament dins les ribes de la riera d'Arbúcies. vorejades per boscos, vegetació espessa, així que la tala d'aquesta vegetació fa que l'espècie desapareixi. La població mundial de la llúdriga disminueix any rere any alarmantment al nostre país, estant ja inclosa com a espècie vulnerable en el **Llibre Vermell dels Vertebrats Espanyols** publicat per ICONA en 1992, catalogada "d'especial interès". Aquesta espècie està protegida pel **Conveni Internacional CITES**, en el qual es cataloga com d'imminent extinció a causa de el comerç, pel que ho prohibeix explícitament. També apareix recollida en **l'Annex II del Conveni de Berna**, entre els animals en perill d'extinció, que és greu i requereix especials cures per la seva recuperació.

Precisament, amb l'objectiu de preservar aquesta cobertura vegetal que ara s'ha tallat, la riera d'Arbúcies es va declarar com *Reserva Natural Parcial* amb la finalitat de garantir la supervivència de les darreres poblacions de llúdriga a Catalunya, mitjançant el **Decret 123/1987, de 12 març**, *declaració de reserves naturals parcials per a la protecció d'espècies animals en perill de desaparició a Catalunya*.

La tala infringeix frontalment aquest Decret en tots els seus punts, vegem'ho:

1.2 *Els aprofitaments forestals i l'obertura de nous camins o vies de desembosc en les zones delimitades com a Reserves Naturals Parcials **es regularan de manera que no puguin representar una influència negativa sobre les poblacions que es protegeixen.***

1.3 *En aquestes zones **quedaran prohibits els aprofitaments cinegètics, així com qualsevol activitat que comporti una alteració irreversible de l'hàbitat.***

Article 2 2.1 ***Amb la finalitat de garantir la supervivència de les darreres poblacions de llúdriga a Catalunya, es declaren Reserves Naturals Parcials les de Merlès-Lluçanès, Riera d'Arbúcies-Hostalric, Illa de Caramany, La Muga-Albanyà, Segre-Isòvol, Segre-Prullans, La Llosa, Noguera Pallaresa-Bonaigua, Noguera Pallaresa-Collegats, Noguera Ribagorçana-Mont-rebei i Algars, situades als trams de riu que s'indiquen a l'Annex 2.***

2.2 *La delimitació de l'amplada dels trams declarats de reserva natural serà la que ve definida com d'ús públic a l'article 6 de la Llei 29/1985, de 2 d'agost, d'Aigües, o bé la zona de riberes en el cas que aquestes estiguin estimades.*

2.4 En aquests trams de riu **queden prohibides les activitats seqüents: eliminació i modificació de la vegetació de ribera**, abocament de deixalles, enderrocs i productes contaminants, així com qualsevol activitat que, afectant el llit del riu o la vegetació que l'envolta, suposi una alteració negativa irreversible de l'hàbitat de l'espècie protegida.

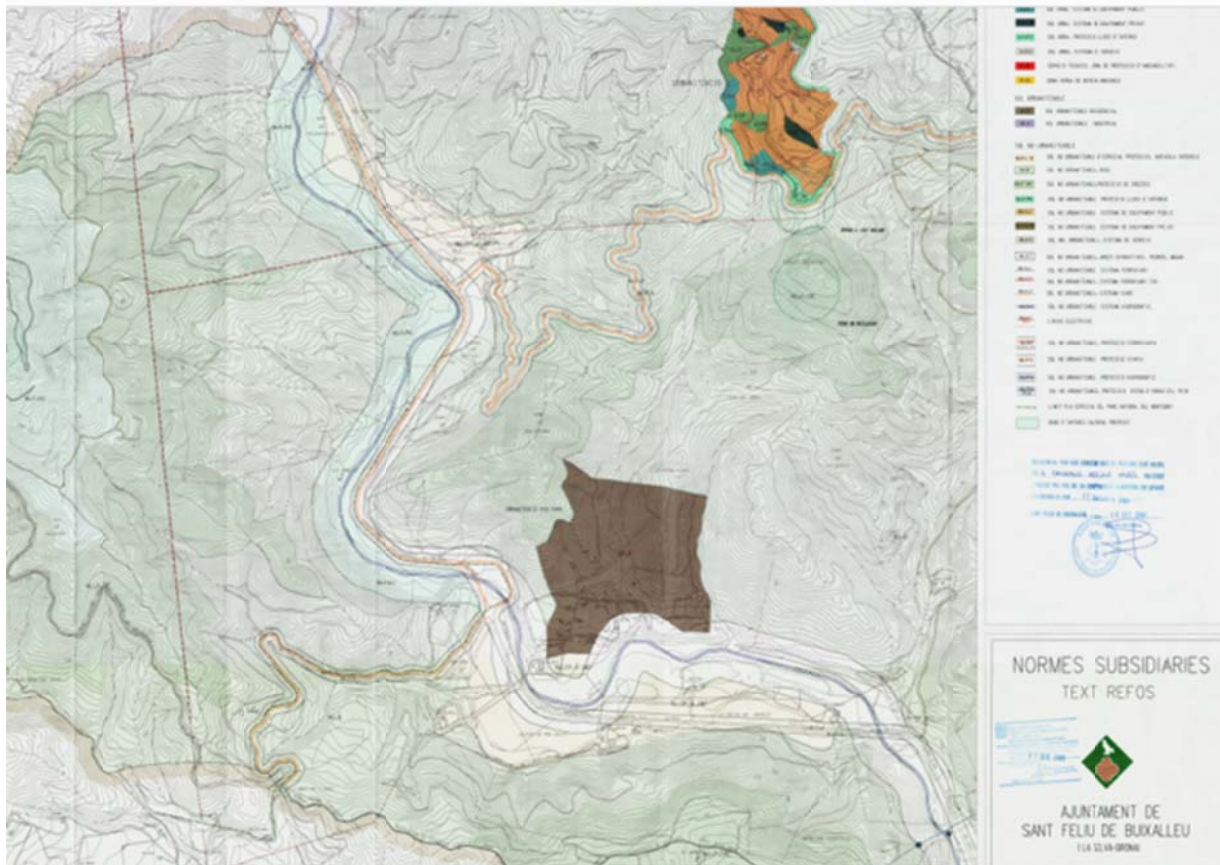
Des del punt de vista dels altres vertebrats, els hàbitats de la riera també són molt interessants, a causa de l'exuberància de la vegetació, que és impenetrable en alguns punts.

Espècies de fauna de l'Annex II de la Directiva hàbitats 92/43, en el cas de l'ENP de la Riera d'Arbúcies, les espècies protegides presents són: *Austropotamobius pallipes*, *Barbus meridionalis*, *Lutra lutra*, *Miniopterus schreibersi*, *Myotis capaccinii*, *Osmoderma eremita*, *Rhinolophus euryale*, *Rhinolophus ferrum-equinum*, *Rhinolophus hipposideros*, *Rosalia alpina*.

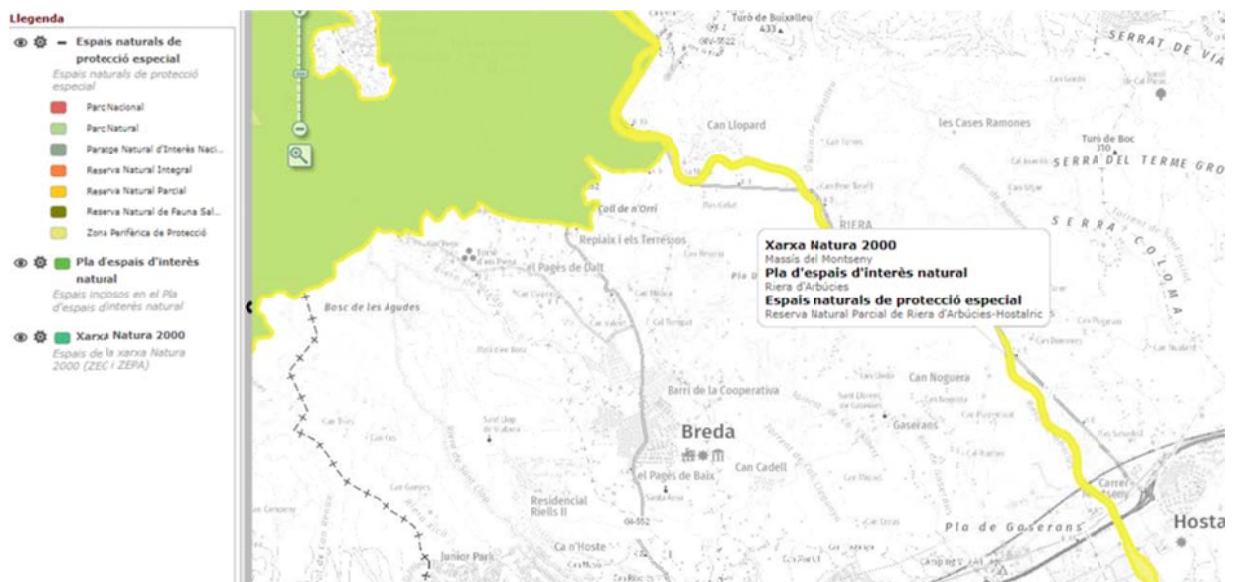
Espècies d'ocells de l'Annex I de la Directiva 2009/147, d'aus, en el cas de l'ENP de la Riera d'Arbúcies, les espècies protegides presents són: *Austropotamobius pallipes*, *Barbus meridionalis*, *Lutra lutra*, *Miniopterus schreibersi*, *Myotis capaccinii*, *Osmoderma eremita*, *Rhinolophus euryale*, *Rhinolophus ferrum-equinum*, *Rhinolophus hipposideros*, *Rosalia alpina*.

La riera d'Arbúcies representa un dels sistemes humits i riberencs faunísticament més ric i divers de tot el conjunt Montseny-Montnegre i, segons la fotografia, la massa arborea talada elimina totes les funcions de protecció física de la ribera, el seu efecte de paravent i ombratge de l'aigua, barrera a l'erosió, intercanvi entre l'ecosistema terrestre i aquàtic, la funció de refugi de la fauna protegida, la regulació de les avingudes per dissipació de l'energia del corrent, i danys irreversibles per la flora i fauna protegida.

A continuació veiem el plànol de Zonificació de les Normes Subsidiàries de Sant Feliu de Buixalleu, així com el visor dels espais naturals protegits a la riera d'Arbúcies de la Generalitat de Catalunya.

Plànol Normatiu de Zonificació. Text Refòs Normes Subsidiàries. Sant Feliu de Buixalleu.

Visor dels espais naturals protegits de Catalunya. Generalitat de Catalunya, es pot visitar [aquí](#).